

Kriminaliteten har udviklet sig og moderniseret sig, men vores lovgivning er egentlig ikke rigtig fulgt med tiden. Vores lovgivning er slet ikke gearret til den type kriminalitet, der bliver begået i vore dage, og slet ikke til den kriminalitetsfrekvens, som de kriminelle har.

Sagen er jo også, at i vore dage ser vi meget typisk, at de unge, der starter en kriminel karriere, ikke bare begår ét eller to forhold, men adskillige forhold. Vi har f.eks. set med vore egne øjne, at de, der begår brugstyveri af biler, stjæler to-tre biler om dagen, og det mener jeg slet ikke vores lovgivning er gearret til. Her er der klart et område, der bør samles op på.

Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at der skal straffes første gang, og at der skal straffes hver gang. Men hvad skal straffen så være? Ja, det kan jo være alt lige fra ungdomskontrakter til samfundstjeneste, det kunne være weekendfængsel, og det kunne være forskellige andre ordninger. Men det, der er vigtigt, er, at man tager fat allerede første gang, og at man tager fat hver gang.

Så skal vi også have afskaffet den uskik, som hersker her i landet, nemlig at hvis man har begået et hav af forbrydelser, bliver det hele kogt sammen i én stor gryde, så man får en fællesstraf, som slet, slet ikke står i forhold til alle de mange kriminelle forhold, man har begået. Det er vigtigt, at der ikke bliver givet rabat, tværtimod bør man benytte straffelovens mulighed for at skærpe straffen, når der er begået flere kriminelle handlinger.

Det er meget vigtigt, at det får en hurtig og effektiv konsekvens for dem, der begår kriminalitet, og at de med det samme bliver opmærksomme på, at det, det har gjort, er uacceptabelt, og det vil samfundet ikke finde sig i. Resultatet af sanktionen skal naturligvis være, at de pågældende ikke gør det igen, og her er det, valget af sanktion kommer ind i billedet. Det er vigtigt, at dommerne, domstolene, vælger den sanktionstype, der sikrer, at den pågældende ikke igen går ud og begår kriminalitet, og hvad det så skal være, afhænger jo af de forskellige personer og af de forskellige typer kriminalitet.

Men det, der nok er det vigtigste, er, at vi får fat i de unge, allerede inden de kommer ind på en kriminel løbebane, så vi undgår, at de udvikler sig til at være egentlig hårde kriminelle, og vi undgår, at der er nogle, der til sidst har kvalificeret sig så stærkt, at vi er nødt til at sætte dem i fængsel. I virkeligheden har vi i Fremskridtspartiet den opfattelse, at man ikke skal

sætte nogen i fængsel, men der er desværre nogle, der kandiderer så hårdt til det, at vi er nødt til at efterkomme kravet om det.

Samfundstjeneste er et ganske godt redskab; det er et redskab, vi altid har støttet i Fremskridtspartiet, og vi støtter også gerne en udvidelse af brugen af samfundstjeneste. En nedsettelse af den kriminelle lavalder til 12 år – ja, det er jo et gammelt Fremskridtsforslag, og vi ser da med tilfredshed, at et andet parti nu har adopteret vores idé, så derfor støtter vi selvfølgelig også den del af forslaget. Vi mener, det vil have en præventiv effekt, at man sætter den kriminelle lavalder ned, for vi ved, at der er børn og unge i alderen fra 12 til 15 år, som bliver udnyttet af lidt ældre unge, så det er dem, der begår de kriminelle handlinger. Det skal vi selvfølgelig have stoppet i tide.

Så står jeg lidt uforstående overfor, at Venstre og De Konservative så markant har afvist forslaget, for det er jo ikke længe siden, at bl.a. hr. Brian Mikkelsen og hr. Karsten Nonbo fremsatte forslag om bekæmpelse af ungdomskriminalitet her i Folketinget. Det er B 25 fra den 27. oktober 1998, og det fremgår af pkt. 3 om sanktioner og foranstaltninger over for unge kriminelle, at man ønsker en særlig ungdomssamfundstjeneste for 12-17-årige, forsøgsordning med weekendfængsel, ungdomskontrakter også for unge under 15 år, mandsopdækning, strafteattest og flere sikrede pladser på lukkede institutioner.

Når Venstre og De Konservative selv kan fremsætte et forslag, hvor de netop siger, at der skal være klare og tydelige sanktioner for disse unge kriminelle, forstår jeg ikke, at de så markant har taget afstand fra forslaget her. De to forslag er ikke helt parallelle, men de burde kunne gå nogenlunde hånd i hånd.

Men i hvert fald står vi i Fremskridtspartiet inde for den politik, som vi proklamerer over for vælgerne, og vi støtter derfor forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

Beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti indeholder to elementer:

For det første ønsker Dansk Folkeparti øget brug af samfundstjeneste.

Det ønske kan vi fra Kristeligt Folkepartis side fuldt ud dele. Vi er generelt positive over for anvendelse af samfundstjeneste, også over for unge mennesker.

Det andet element – og det er det, der bliver brugt mest krudt på i Dansk Folkepartis beslut-